

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 15 de maig de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El Sr. A.B. va presentar davant de l'Hble. Batllia demanda a tramitar pel procediment ordinari contra la companyia A. C.O., en reclamació de la quantitat de 24.375 € derivada del robatori del seu vehicle marca MERCEDES matrícula E ****, més la de 125 € en concepte del cost de l'informe pericial, amb els interessos de mora convinguts en la pòlissa.

II.- La companyia d'assegurances A. C.O. es va oposar a les pretensions de la part actora, contestant que els fets ocorreguts es trobaven expressament exclosos de cobertura atès que la causa del sinistre fou deguda a la negligència del conductor del vehicle furtat, el qual va deixar el mateix aturat al mig de la calçada, amb la porta oberta i les claus al contacte; que a més a més el vehicle va ésser retrobat i restituit al seu propietari.

III.- Per sentència de data 23 d'octubre del 2007 l'Hble. Tribunal de Batlles, secció civil, va desestimar en tots els seus termes la demanda del Sr. A.B., imposant-li les costes processals ocasionades.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

IV.- Contra aquesta resolució el Sr. A.B. ha interposat recurs d'apel·lació.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part que recorre manifesta: que del conjunt de les dos denúncies queda clar que el robatori va produir-se per l'empenta que va rebre la Sra. C. de dos homes mentre es trobava al costat del seu vehicle esperant la arribada del seu fill; que la part adversa ha al·legat que hi ha contradiccions en les dues denúncies sense que per la seva banda fes un esforç probatori per tal d'acreditar que el furt del vehicle no es va produir de la forma que es narra en la demanda.

II.- És pacífic que el dia 27 de maig del 2005, mentre la Sra. M.C.M. anava a buscar els seus fills a la guarderia de MARBELLA amb el cotxe de marca MERCEDES matrícula E ****, propietat del seu marit el Sr. A.B., dos homes varen robar el referit vehicle. Per negar la seva cobertura, la companyia d'A. C.O. que cobria el risc de robatori del vehicle, va invocar les disposicions de l'article 38 apartat b de les condicions generals de la pòlissa, que estipulen que "la garantía de robo del vehículo no alcanzara a...la sustracción que tenga su origen en negligencia grave del asegurado, del conductor, del tomador del seguro o de las personas que de ellos dependan o con ellos convivan...". La problemàtica que s'ha doncs de resoldre és la de determinar si el robatori del vehicle fou degut o facilitat per una greu negligència de la conductora Sra. M.C.M..

III.- No consta en autes cap investigació dels serveis de policia, cap declaració de testimonis, cap element objectiu respecte als fets de robatori del vehicle, ço que fa que per establir com es van produir els mateixos, només es pot referir-se a les manifestacions dels perjudicats, Sr. A.B. i la seva muller. El Sr. A.B. va formular dues denúncies, una prop dels serveis de policia de MARBELLA, el dia 27 de maig, amb una ampliació de la mateixa el dia 30 de maig del

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

2005, l'altre el dia 21 de juny del 2005 prop de la policia andorrana. No es pot donar fe a la denúncia presentada davant del servei de policia andorrà, atès que en la mateixa, el Sr. A.B. va declarar ésser la persona que conduïa el vehicle per anar buscar el seu fill i que va ésser víctima i testimoni del robatori, quan en realitat, reconeix en el present plet que es tractava de la seva esposa Sra. M.C.M.. En la denúncia inicial el Sr. A.B. va manifestar que : "mientras su esposa ....se encontraba en la guardería de su hija esperando a que esta saliera y cuando dejo el vehículo con las llaves puestas han llegado dos varones jóvenes y tras montarse en el se lo han sustraído..". En l'ampliació efectuada 3 dies més tard, el denunciant precisa: "que no tiene una hija sino un hijo, que estaba la mujer...junto al vehículo sustraído esperando a su hijo, con la puerta abierta del vehículo, junto a la misma, en la puerta de la guardería, y ...que personas que estaban en el lugar del hecho pudieron ver los autores del robo de este vehículo...". De la comprovació d'aquestes declaracions se'n desprèn una variació important. En efecte en la denúncia inicial, la Sra. M.C.M. estava a l'interior de la guarderia quan els lladres es varen introduir en el vehicle que estava aturat amb les claus al contacte, aleshores que segons el contingut de l'ampliació, la Sra. M.C.M. es va quedar junt al vehicle esperant la sortida del seu fill. És cert que el primer cas, la Sra. M.C.M. va cometre una greu negligència per deixar el seu vehicle amb les claus al contacte sense cap vigilància, aleshores en el segon cas, no es pot reprotxar a la mateixa cap falta, ja que estava junt a la porta del vehicle i que podia vigilar-lo. En principi, s'ha de privilegiar la primera declaració d'un testimoni, perquè s'ha efectuat després dels fets de manera espontània, sense idea de manipulació. Ara bé, en el cas d'autes s'ha de posar de relleu que el Sr. A.B. no va ésser testimoni dels fets i que només va denunciar el que li fou relatat per la seva muller, amb un marge d'error sempre possible degut a una mala o incompleta interpretació del dir de la seva esposa; per tant no es pot valorar una versió més que l'altra.

IV.- Quan una companyia d'assegurances nega la seva cobertura en raó d'un supòsit d'exclusió de la garantia, li pertoca establir l'existència d'aquest supòsit. En cas d'autes, no es pot considerar que es deriva del contingut

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

de les soles denúncies del Sr. A.B. als serveis de policia, malgrat les contradiccions existents en les mateixes, la prova suficientment significativa que hi ha hagut una greu negligència de la Sra. M.C.M. que va originar o facilitar el robatori del vehicle; per tant la companyia d'assegurança no pot refusar la seva garantia.

V.- Dit això, resulta dels documents que consten en autes, que el vehicle furtat ha estat retrobat i ha estat recuperat pel Sr. A.B.. En conseqüència, el mateix no pot reclamar, com ho fa en el seu escrit de demanda, que es li aboní el valor venal del vehicle, sinó que únicament pot demanar el cost de les reparacions dels danys que han estat ocasionats al vehicle en el marc del referit robatori, i això no ho fa, ço que determina la desestimació tant de la demanda inicial com del present recurs.

VI.- Atès les circumstàncies particular del litigi, no s'ha de fer especial imposició de costes de segona instància.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar el recurs del Sr. A.B.;
Confirmar la sentència de l'Hble. Tribunal de Batlles pels motius expressats; sense fer especial imposició de costes de segona instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-